

KADAKAS

Asutatud novembris 1995

Kevad 2018

Aasta õpilane Merili Kask

Oled praegune abiturient. Kuidas on tunded, et kool on kohe-kohe läbi saamas?

Mõnes mõttes olen õnnelik, et gümnaasium saab lõpuks läbi ja olen edukalt ühe etapi oma elust läbinud, kuid samas tean, et ees ootavad keerulisemad ajad ning gümnaasium on selle kõrval alles lapsemäng.

Kuidas senini on koolis olnud? Kas on ka raskemaid hetki olnud? Mis?

Üldiselt on väga hästi läinud. Mul on head geenid ning õppimisega väga vaeva nägema ei pea. Kõige keerulisem oli minu jaoks 11. klassi lõpp, kuna seal kuhjusid kõik asjad kokku (autokool, uurimistöö, koolieksam), õnneks tulin kõige suurepäraselt toime.

Lisaks heale õppimisele tegeled ka veel spordi ning muusikaga? Kuidas nendeni tee leidsid ning mis nende juures enim paelub? Millega veel tegeled? Millega tahaksid tegeleda?

Olen sündinud maal ning väikesest peale väljas mänginud, põllutöid teinud ja lehmadega võidu jooksnud ning sealt mulle ilmselt see spordipisik ka külge hakkas. Spordi juures paelub see, et pärast selle tegemist on õhtul hea tunne, et olen päeva jooksul ka midagi mõistlikku korda saatnud. Muidugi üks suur põhjus trenni tegemiseks on ka keha vormis hoidmine.

Tee muusikani leidsin 10 aastat tagasi, kui hakkasin käima muusikakoolis. Seal õppisin flööti. Hiljem hakkasin mängima ka torupilli ning nüüd olen liige kolmes orkestris ja kahes ansambelis ning torupilli õpetaja. Enamasti kui ma millegagi tegelen, siis ma tüdinen sellest kiiresti ära, kuid muusika puhul pole seda siiamaani juhtunud. Vastupidi - ma saan iga päevaga järjest hoogu juurde. Veel tegelelen kunstiga. Armastan väga ekstreemsporti ning tahan elu jooksul võimalikult palju erinevaid alasid ära proovida.

Sul on palju õdesid-vendi, kuidas on nii suures peres elada? Mis meeldib ning mis mitte?

Väga tore on elada suures peres. Mitte kunagi ei hakka igav. Ükskõik mida teha ka ei tahaks, ikka on keegi, kes on nõus selle tegevusega liituma, olgu see siis jooksmine, võrkpalli mängimine, kaardimängude mängimine või muud sellist. Samuti on sünnipäevadel väga tore palju kingitusi saada ning kui on soov mingile üritusele minna, siis on alati keegi, kellega koos minna. Õdede-vendade suur pluss on veel see, et ma saan alati olla kindel, et nad ei löö mulle nuga selga ning saan neid täielikult usaldada. Mis veel - me oleme väga sarnased ning me saame alati aru, mida keegi mõtleb ja tunneb. Negatiivset ei oskagi väga välja tuua. Ei kujutaks ette elu ilma õdede-vendadeta.

Mis on su suurim motivaator olnud?

Ilmselt perekond, kuna kõik on nii kaugele jõudnud ja ei tahaks ise ju halvem olla. Alati käib võistlus, kes saab vähemate kordadega sõidueksami tehtud või kellel on rohkem medaleid, kelle saja meetri aega on kiirem või kes sai lõpueksamitel rohkem punkte.

Mis on su tulevikuplaanid peale lõpetamist? 5 aasta pärast? Aga 10?

Peale lõpetamist plaanin minna õppima Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemiasse pärimusmuusikat. Viie aasta pärast tahaksin leida tööd instrumendi õpetaja erialal, kümne aasta pärast oleks tore, kui mul oleks oma koduke kusagil maapiirkonnas ning miks mitte ka perekond.

Mida soovivad tulevastele abiturientidele?

Mitte jätta tänaseid asju homse varna, olla kannatlik, hoida häid suhteid õpetajate ja koolikaaslastega, pürgida unistuste poole

ning mitte võtta gümnaasiumit kui aega, mis tuleb üle elada, vaid elada hetkes ning nautida seda, mis neil praegu on. Kindlasti soovitan õpilastel koolitöö kõrvalt tegeleda ka mõne hobiga.

Kuidas jääd gümnaasiumi aega meenutama?

Ma olen väga õnnelik, et jäin Abja Gümnaasiumisse. Ma ei ole kunagi öelnud ühtegi halba sõna selle kooli kohta ja ei ütle ka. Siin on peaaegu eranditult väga toredad ja hoolivad õpetajad, kes jõuavad kuulata ära kõikide õpilaste mured. Samuti jään meenutama oma vahvaid klassikaaslasid, kellega käisime läbi tules ja veest. Ülivõrdes jään ka meenutama Abja Gümnaasiumi sööklat ning sportimisvõimalusi. 12 aasta jooksul on see gümnaasium suutnud südamesse pugeda ning olen kindel, et külastan seda veel ka pärast lõpetamist.

Intervjueris Merili Marksalu,
10. klass

Tahan lennata, aga mitte eriti kõrgelt

Ma olen äärmiselt tagasihoidlik inimene. Võin öelda, et sündisin juba selliseks. Juba väiksena ei meeldinud mulle olla suure hulga inimeste ees. Lavale või klassi ette astudes valdas mind suur hirm.

Sellele hirmule olen aga lugematu kord pidanud vastu astuma. Nimelt olen ma üheksa aastat tegelenud muusikaga. Muusikute jaoks peaks lava olema nagu teine kodu. Juba esimesel õppeaastal pannakse õpilane esinejate nimekirja, et ta saaks kõigile oma aasta jooksul omandatud oskusi näidata. Nende esinemiste käigus peaks noor muusik lahti saama ka oma tagasihoidlikkusest ning lavahirmust.

Minu puhul seda aga juhtunud ei ole. Ma ei saa öelda, et kardan esineda. Mulle lihtsalt ei meeldi teha seda üksi. Sellele olen lõpuks leidnud ka lahenduse. Olen liige kahes ansambelis ning kahes orkestris. Mõnes koosseisus mängida on hoopis midagi muud. Esinedes ei lange kogu tähelepanu mulle, saan seda jagada ansambli- või orkestrikaaslastega. Iga väike noot ei kostu välja, või kui kostubki, siis keegi ei tea, kes oli vale noodi autor. Koosseisudes mängimise pluss on ka see, et saab juurde muusikutest sõpru. Sellised sõbrad on miskipärast hoopis teistsuguse tähendusega.

Olen avastanud enda jaoks veel ühe sobiliku ala – õpetamise. See juhtus aasta tagasi, kui mulle pakuti tööd torupilli õpetaja erialal. Algul ei teadnud, kas saan sellega hakkama, kuid nüüd saan aru, et see on täpselt minu jaoks. Õpetades ei pea ise esinema, kuid saan oma oskusi jagada teistega, süstides neile seda esinemisjulgust, mida mul endal napib.

Tean juba mitu aastat, millega tulevikus edasi tegelema hakkan ja nagu arvata võib, siis see on seotud muusikaga. Lähen Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemiasse õppima pärimusmuusikat. Miks Viljandi, mitte Tallinn? Põhjuseid on mitu. Esiteks on Viljandi minu kodule lähemal ning see oleks mulle lihtsam ja odavam. Teiseks on Viljandi minu jaoks parim koht, kus õppida

pärimusmuusikat, kuna see on ikkagi folgipealinn. Kui ma tahaks väga kõrgelt lennata, siis valiksin ehk siiski Tallinna, kuna arvatakse, ma ei tea, kas see on ka tõsi, et seal saab paremat haridust ning tulevik on kõrgem. Miks just pärimusmuusika? Sellesse armusin umbes viis aastat tagasi, kui hakkasin torupilli õppima. Seal õppisin lugusid pärimusmuusikast ja mulle meeldis see, mida kuulsin ning mõistsin, et tahan sellest rohkem teada saada.

Aga kes minust siis tulevikus saab? Õpetaja muidugi. See sobib minu iseloomuga ning mul on juba praegu palju praktikat. Olen aidanud väikestel õdedel pilli õppida, eelmisel aastal õpetasin pilli kolmele õpilasele ning sel aastal on mul suisa kaheksa õpilast. Põhiinstrument on mul hoopis flööt ja selleks, et saada selle pilli õpetajaks, pean ka vaeva nägema ning kõrghariduse omandama.

Mina, nagu ka paljud teised eesti noored, võtan aktiivselt osa kultuurielust. Loodan, et saavutan oma seatud eesmärgid ning peagi tunnen koolis õppimise asemel rõõmu hoopis õpetamisest.

*Merili Kask,
12. klass*

Ma armastan oma kodu üle kõige

Ma armastan oma kodu üle kõige, sest elan maal ja seal saab teha igasuguseid asju.

Näiteks mul on koduloomad: lehmad, kanad, kassid ja koer. Lehmadele meeldib mul süüa anda. Vilja annan lehmadele ämbrist. Vili maitseb lehmadele väga, aga nende põhitoid on hein ja silo.

Kanadel on põhisöök vili, aga neile meeldib, kui me neid aiast välja laseme ja nad muru

süüa saavad. Mulle meeldib ka kassidega mängida ja neile pai teha, sest nii saab mõteted mujale viia.

Kui me metsa marju korjama läheme, siis tuleb koer meiega kaasa ja läheb kas loomi otsima või siis jääb meie juurde ja sööb koos meiega marju.

Aga ma pole veel oma perest rääkinud. Mul on seitse õde ja neli venda, neist ainult üks

õde on minust väiksem, aga kõik teised õed ja vennad on minust suuremad. Mulle meeldib koos perega võrkpalli mängida ja kas üksi või kellegagi koos jalgrattaga sõita. Mulle meeldib veel ka kevadel ja suvel jalutada. Sellepärast mulle meeldibki kodus olla ja ma armastan oma kodu üle kõige.

*Ursula Kask,
5. klass*

Avaldame kiitust matemaatikavõistlusel NUPUTA 3. koha saavutanud võistkonnale:

Kerli Kond 6.kl

Kerli Kask 6.kl

Rivon Riigor 5.kl

Ursula Kask 5.kl

Avaldame kiitust maakondlikul muusikaolümpiaadil 1. koha saavutamise eest

Marianne Liis Oissar 8. kl

Avaldame kiitust Eesti noorte U17 meistri-võistlusel tõstmises väga häid tulemusi saavutanud õpilastele:

kuni 56 kg Aivo Jüris 105 kg 1. koht

kuni 62 kg Erik Raagmets 115 kg 3. koht

Avaldame kiitust treener Enn Raiestele edukalt võistelnud õpilaste juhendamise eest.

Avaldame kiitust **Kätlin Tiidule**, etluskonkursil „Koidulauliku valgel“, vanemas kooliastmes **3. koha** saavutamise eest.

Avaldame kiitust maakondlikel olümpiaadidel väga häid tulemusi saavutanud õpilastele:

Kerli Kond 6.kl 3. koht bioloogias
Marianne Liis Oissar 8.kl 3. koht keemias

Intervjuu Eesti 100 näituse looja Annely Pilguga

Kuidas Teil tuli mõte teha oma õpilastest töödeldud fotod?

Käisin Viljandis ühel koolitusel, mis õpetas pildi transferi ehk ülekannet. Peale seda tuli mul mõte õpitud rakendada oma õpilaste peal.

Kirjeldage palun nende piltide töökäiku.

Piltide teemaks oli lapsed 100 aastat tagasi. Selle teostamiseks palusin lastevanematel hankida lastele vanaaegne riietus. Kõik olid väga koostööaltnid ja kõik said selle riietuse muretsetud.

Siis palusin meie kooli praktilise meedia õpetajal Keijo Koortil teha lastest foto. Pildidel tuli õpilastel poseerida kas mõnes asendis või koos mingi esemega. Peale piltide tegemist hakkasin töötlema fotosid pilditöötlusprog-

rammiga. Otsisin internetist sobivad taustad ja sobitasin laste pildid sinna sisse. Töötlemise järel lasin välja printida pildid laserprinteriga.

Järgmiseks ostsin poest lävendid ja hakkas pihta piltide transfer. Nii lävend kui pilt töödeldi erilise liimiga ja kleebiti üksteise peale. Pilt pidi kuivama 24 tundi. Seejärel niisutasi me pildi ja näpuga hõõrudes kõrvaldasime üleliigse paberi. Peale paberi eemaldamist ilmus välja foto, mis oli juba ülekantud lävendile. Viimaks tuli pildid vanandada. Selleks kasutasin ma kohvi. Pildi ääred kaunistasime pitsteibiga. Töö valmis Eesti 100 raames vabariigi aastapäevaks ning korraldatud oli ka näitus.

Kes või mis olid Teie olulised abilisid?

Abiks olid erinevad programmid, Keijo Koort, lapsed ning nende vanemad.

Kui kaua see Teil aega võttis?

Töö oli väga ajamahukas ja võttis aega mitu nädalat.

Kuidas jäid õpilased sellega rahule?

Neile väga meeldis see ja nad ootavad huviga järgnevaid projekte. Tulekul on riidetrüki ja Heade Mõtete Tahvel, mis on ühtlasi ka emadepäeva kingitus.

Teie hinnang tehtud tööle.

Kõik jäid rahule, seega 5+.

*Intervjueeris Jako Kalda,
10. klass*

Maakondlik kauni emakeele päev Abja Gümnaasiumis

15. märtsil toimus Abja Gümnaasiumis maakondlik kauni emakeele päev. Külaskülas oli 16 õpilast Viljandi Gümnaasiumist, üks Kitzbergi nimelisest Gümnaasiumist, üks Tarvastust ja kolm õpilast Suure-Jaanist.

Piduliku aktuse avas Abja Gümnaasiumi direktor Ardo Agasild.

Luuletaja ja filosoof Mart Kangur, kes pälvis riikliku kultuuri aastapremia, sõnab: „Üheski teises keeles ma luuletada või mõttega nii sügavale liikuda ei saaks.“ Muidugi on see eesti keel.

Õpilased lugesid kodu- ja isamaaluulet ning palu ka vastilunud luuleantoloogias „Keele maitsest“.

Värsid vaheldusid lauludega, kus kõlama jäi meie väikene rahvas ja väikene maa ning ilus keel.

Külalisesinejaks oli Liina Kersna Riigikogust, kellele meeldisid meie gümnaasistide kirjutised, mis olid pühendatud Eesti Vabariigi 100. sünnipäevale. Eriti võlus Liina Kersnat kirjutiste sotsiaalne tundlikkus ja kriitilisus. Kersna kõneles ka noorte sõltuvusest nütseedmetest, mis mõjuvad nagu herooin.

Külalisõpetajate nimel rääkis Viljandi Gümnaasiumi õpetaja Aili Kiin, kes rõhutas emakeele tähtsust ja meenutas meie esimest luuletajat Kristjan Jaak Petersoni.

Pärast aktust kirjutasid Viljandimaa parimad noored emakeeletundjad ortograafiatöö, millest võtsid ülalnimetatud õpilastele lisaks osa ka kolm Abja gümnaasisti.

Tänu Abja raamatukogule olid meil külaskülas luuletaja Triin Soomets ja laulja ning kitarrist Tiit Born.

Kuulsime Soometsa oma luulet lugemas ja

Tiit Borni luuletaja sõnadele laule laulmas ning iseend kitarril saatmas. Kontsert oli sügav, meditatiivne, rahustav, mõtlemapanev.

Ortograafiatöö võitis Liis Rull Viljandi Gümnaasiumist. Abja kooli abiturient Mary Tiit saavutas tubli viienda koha.

Silvia Mälksoo

Abja Gümnaasiumis käis kirjanik

Vastlapäeval käis Abja Gümnaasiumis külas kirjanik Ilmar Tomusk, kes on peamiselt lastekirjanik, kuid kirjutanud ka täiskasvanutele.

Ta rääkis õpilastele oma raamatutest ja huvitav oli kuulata, kuidas kirjanikul tuleb mõte hakata mingit juttu kirjutama. Näiteks raamat „Tere, Volli!“ idee tuli tal pojast Vollist, kes tegi väikseks palju vigureid ning ulakusi. Vollist on ta kirjutanud veel „Volli läheb tööle“, „Volli kasvab suureks“ jt. Samuti raamat

„Vend Johannes“ põhineb Ilmar Tomuski vanemal pojalt Johannesel. Ühe raamatu idee tuli tal näiteks tee kõrval nähtud sildist.

Kirjanikul on veel palju teisi raamatuid: „Algaja ajaränduri seiklused“, „Digitaalne kool“, „Lõpuaktus“ jpt.

Huvitav oli kuulata, kui kirjanik rääkis sõnadest ja lausetest, millel on mitu tähendust. Näiteks, kuidas mõistad lauset „Mine selle tädi kõrvale“.

Ta rääkis ka, milline osa on raamatu valmimisel kunstnikul, küljendajal, trükkijal ja kirjutajal.

Mulle meeldis see kohtumine, sest ta rääkis väga huvitavalt oma raamatutest, vahepeal viskas ka nalja. Ma olen ise lugenud tema krimisarja, mis on haarav ja lõbus.

*Kerli Kond,
6. klass*

Mälumängud sellel õppeaastal

22. veebruaril lõpetasime mälumängu 12. hooaja. Sellel aastal moodustusid vanuserühmad teisiti kui varem, sest 8. klass soovis võistelda vanemas kategoorias. Vaatamata sellele, et nad olid kõige nooremad 8. – 12. klasside vanuserühmas, suutsid nad saavutada esikoha 84 punktiga ning teenisid preemiareisi Tartusse. Selle klassi võistlejad olid väga agarad ja kohusetundlikud lugema raamatukogus etteantud kirjandust ning see tagaski edu. Teise koha saavutas 12. klass 79 punktiga ning kolmanda koha 11. klassi II võistkond 55 punktiga.

5. – 7. klasside vanuserühmas oli kõige tublim 7. klass 84 punktiga, kes sai preemiasõidu Viljandisse, teisele kohale jäi 6. klass 83 punktiga ja kolmandale kohale 5. klassi II võistkond 63 punktiga.

Materjalid, mille põhjal olid mälumängu küsimused koostatud, olid raamatukogus varem valmis pandud. Oli klasside võistkondi, kes avastas need viimasel päeval, kuid kahju, et paar võistkonda ei ilmutanud üldse huvi ajakirjade vastu. Neid võistkondi ei saanud ka voorudes edu.

Viimase vooru, kus tegime üldkokkuvõtte,

lõpetasime autasustamise ja ühise kommi-küpsise söömisega. Suur tänu õpetaja Ene Lättile ja Keijo Koortile, kes aitasid mälumänge läbi viia.

Kolm korda toimus ka Tähekeste viktoriin 2. – 4. klassile. Küsimused olid koostatud ajakirja Täheke lugude põhjal. Kuna oli Eesti juubeliaasta, oli ka mitmeid küsimusi Eestimaast. Väikesed võistlejad olid väga tublid ajakirjade lugejad ja suur osa küsimustest said õiged vastused.

Oli tore viktoriinide aasta!

Sirje Renter

H. Leplandile pühendatud peastarvutamise võistluse tulemused

1. klass

1. Harri Harald Menning
2. Anna-Marita Bokmane
3. Simona Härsing

2. klass

1. Emil Lindvest
2. Grete-Liis Saarman
3. Prigitta Kuuba

3. klass

1. Markus Lukka
2. Grete Ruusojä
3. Regina Kask

4. klass

1. Andri Tiru
2. Gloria Kuut
3. Madleen Saar

5. -7. klass

- 1.-2. Kerli Kond 6. kl
Getlin Sosi 7. kl
3. Kerli Kask 6. kl
- 4.-5. Kristofer Voodla 6. kl
Maria Joanna Lääts 7. kl

8.-12. klass

1. Kuldar Kask 10. kl
2. Jako Jänes 8. kl
3. Merili Kask 12. kl
4. Romet-Gregory Subi 8. kl
5. Merike Voss 12. kl

**Parim peastarvutaja
2018
KULDAR KASK**

Keeristorm tulemused

1.-4. klass

1. koht – Saarepeedi I meeskond
2. koht – Saarepeedi II meeskond
3. koht – IV klass

5.-8. klass

1. koht – 6. klass
2. koht – 8. klass
3. koht – Mõisaküla kool

9.-12. klass

1. koht – 11. klass
2. koht – 9. klass
3. koht – Killingi Nõmme Gümnaasiumi 9.-12. klassi võistkond

Meenutab õpetaja Linda Menning

Olen sündinud Keilas, kus minu isa teenis nõukogude armees nooremohvitserina. Alates neljandast eluaastast elasime perega Elva linnas oma vanaisa majas. Väikesel kõrvaltänaval elavad lapsed mängisid tavaliselt sel ajal, kui vanemad tööl olid, üheskoos kõikvõimalikke mängu: poodi, kooli, peitust, luurekat, rahvastepalli. Meie kodu oli raudtee kõrval ja meile meeldis mööda raudteerööpaid Peedu poole kõndida, kuigi see oli keelatud tegevus.

Õppisin kõik 11 aastat Elva Keskkoolis. See vastvalminud 4-korruseline koolimaja oli väga ilus ja on ka nüüd peale restaureerimist taas oma täies hiilguses. Ma võin julgelt kinnitada, et koolis õppimine oli minu jaoks meeldiv, kuigi tol ajal oli õpilasi 1000 ringis. Leidus palju tundidevälist tegevust: elu loomuliku osana tuli läbida oktoobrilapse-, pioneeri- ja komnoorestaatus. Tagantjärele ei tundu see mingi erilise poliitilise ajupesuna, sest meelde jäid põnevad tegevused, mida lastele pakuti. Käisin saksa keele ja keraamika ringis, laulukooris, põhikoolis hakkasin tennis käima. Keskkoolis oli juba siis võimalik valida õppesuunda: kirjandusklass, spordiklass ja tehnika-raamatupidamisklass. Valisin spordiklassi, tegelesin kergejõustikuga. Õppimine mulle raskusi ei valmistanud, peale trenne jõudsi sõpradega kinno, klassiga käisime väga palju Vanemuise teatris. Lõpetasin kooli neljate viitega. Lõpueksameid ei pidanudki sooritama. Oli sel ajal ikka tore seadus! Samas olid reeglid koolis karmid. Kui ikka õppimises toimus allakäik ja õpilane jäi korduvalt suitsetamise või alkoholi tarvitamisega vahele, tuli paberid välja võtta ja „õhtukooli“ minna.

Võistlesin kõikidel maakonna võistlustel ja koondisega vabariiklikel. Eriti toredad olid treeninglaagrid, kus koos olid Tartu rajooni noorkergejõustiklased. Minu ala oli 200

meetri jooks ja sama pikk tõkkejooks. Hoian praeguseni alles oma diplomeid ja medaleid. Medalid sai ainult vabariiklikelt võistlustelt.

Klassijuhataja eeskujul oli mul mõttes ka geograafiat õppima minna, aga kuidagi kujunes ikka nii, et viisin dokumentide kehakultuuri. Eksamid olid küll siis keemias ja füüsikas, pluss kirjand. Meie spordiklassist saime lausa kolmekesi sisse, lisaks minule veel kaks noormeest.

Peale lõpetamist toimus riiklik suunamine ja minu esimene töökoht oli Mustla Keskkool.

1980. aastal kolisime Kamarale. Abikaasa suunati siia tööle. Koolis töötasin algul pika-päeva kasvatajana. Kohe hakkasin ka trenne andma. Olen olnud ka paar aastat olude sunnil pioneeri juht.

Nüüd siis juba aastakümneid kehalise kasvatusõpetaja. Meie kool oli ju tunduvalt suurem ja olud sportimiseks kitsavõitu. Praegused tingimused on ülihead. Kõik tänapäeva lapsed ei oska väärihinnata seda, mida meie riik lastele praegu haridusvallas pakub. Olen olnud klassijuhataja kolmele lennule ja kaks aastat 11. ja 12. klassile. Suhe oma klassiga, nende areng, edaspidise käekäigu jälgimine, kokkusaamised kooli aastapäevadel või klassi kokkutulekutel on emotsionaalselt mulle kui õpetajale olnud just selle töö võluks. Muutused õpilaste suhtumises on suured. Kõige enam kurvastab mind, et puudutakse nii palju ja leitakse kõiksugu vabandusi, otsitakse õigustusi. See ei käi küll kõigi kohta. Kes ikka tahab õppida ja kel siht tulevikuks silme ees, teeb tööd ja täiendab end, leiab aega ka spordiks ning kultuuriliseks meelelahutuseks. Arvan, et nii mind kui paljusid teisi kauaaegseid pedagooge hoiab koolis tööl just rõõm suhtlemisest tublide teadmishimuliste, särasilmsete heatahtlike õpilastega.

Mul on hea meel, et neli minu klassi õpilast on praegu tublid pedagoogid, kaks on

lõpetanud kehakultuuri eriala, üks Tartus, teine Tallinnas. Terje Tamme (Elias) ja Annika Veikesaare (Suur) rekordid püsivad praegugi. Mõlemad töötavad Tartus õppejõududena.

Seda ütlust, et sportlased kusagil mujal, väidetavalt trennis viibisid, ei ole mina küll kunagi tõe pähe võtnud.

Mul on neli täiskasvanud last (kõik lõpetanud Abja Keskkooli) ja seitse lapselast, vanuses 2 kuni 26 (kõik poisid). Spordiga tegelevad pisut kõik lapsed ka praegu: tütar mängib Viljandi jäähoki naiskonnas, pojad käivad jõusaalis, vanem poeg on sõitnud Tartu maratonidel, noorem avastas enda jaoks taipoksi. Üks lapselaps mängib Pärnus jalgpalli, teine käib Viimsis korvpallitreeningutel.

Olen suur lugeja, eriti armastan krimikirjandust. Meil on Kamaral küllalt suur aed, mida tuleb korras hoida ja töö aias teatavasti ei lõpe kunagi. Sageli olen abiks noorema poja perel Elvas, kus ka aed tahab ümberkorraldusi ja väikseim lapselaps ootab vanaema. Elan küll ise Kamaral, kus kunagi oli sovhoos ja uus lasteaed täis lapsi, palju noori inimesi. Tulnud ise männilinnast Elvast, tundus Abja kant eriti kummaline. Selliseid plankaedu ja puumaju otse tänava ääres polnud ma oma kodulinnas näinudki.

Abja on palju arenenud. Mu tuttavad kursusekaaslased imestavad, et meil sellised tingimused sportimiseks on, samuti kenad söögikohad, kultuurimaja, kus tõesti ka tegevus kogu aeg käib ja saalis ka rahvas! Kahju muidugi, et noori aina vähemaks jääb, see on väikese koha paratamatus. Arvan, et inimesed, kes siia oma kodu rajanud, jäävad, ja mina jään.

Linda Menning

Õpilasvahetus Saue koolist

Abja koolis õpilasvahetuses olemine on olnud tõsiselt huvitav kogemus ja hoopis teistsugune, kui ma ette kujutasin.

Alguses me valisime selle kooli ainult õpilaskodu ja sellepärast, et reedel on viis tundi, aga nüüd ei saaks ma isegi ette kujutada, et oleksime mingi teise kooli valinud.

Kahe nädala jooksul olen nii palju näinud ja õppinud ning hulganisti uusi inimesi kohanud. Abja on selline eriline koht, mille sarnast

paika on raske leida. Juba kolmandal päeval teatati meile: „Iga mees enda eest!“ Alguses tundus see põhimõtte natuke jõhker, aga peatselt sai selgeks, et kõik on küll enda eest väljas, aga siiski hoitakse kokku ja hoolitakse üksteisest.

Siin on raske leida igavat hetke - alati toimub midagi ja ikka on kõigil midagi põnevat rääkida. Õppimine on ka väga erinev, pole pidev tuli takus nagu linnas, vaid õpetajatel on aega ja tahtmist kõikidele õpilastele tee-

ma selgeks teha. Loomulikult on siin ka neid õpilasi, kes teemast midagi ei jaga, ning siin koolis on ka oma probleemid. Kõik ei saa olla alati päikesepaisteline.

Soovitan kõigile VeniVidiVici õpilasvahetust, sest see on väga ainulaadne kogemus, mis jääb kindlasti pikaks ajaks meelde.

Grete Dudarenko,
Saue Gümnaasium 8.klass

Sten Jaama – kommuonu, alati on kotis midagi magusat, metsamees, wannabe sõjaväelane, norskab, bioloog, kogu aeg hambaarsti juures

Keiro Luik – Luigepoeg, Peugeot, „njoh-njoh-njoh“, võrkpall, suusatamine, kodukook, söödik, kena kann, reesus negatiivne, Öisu ja Penuja gangsta

Kristjan Krimm – kiirräakijast abivalmis poiss, kes lahendab kõik IT-mured, meie klassi klaverivirtuoos, saab suurepäraselt hakkama „Jääajast“ Sidi jäljendamisega, „Meistri tunneb ära ka selja tagant“

Mary Tiit – Äärmiselt intelligentne tüdruk, armastab väga raamatuid lugeda, keeltes andekas, üpriski vaikne, oma arvamusega

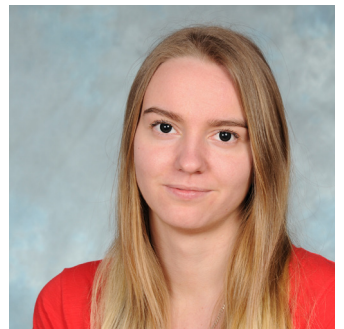
Tõnis Toom – Papa Adolf, nais-temees, kahtlased (kahemõttelised naljad), VW Passat, „Jumal“, kalamees/kirjanik, elab vahel metsas, „head asjad võtavad aega, seepärast ma pidevalt hilinengi“, „sleep is for the weak – sleep for a week“, sportlik, suusataja, kohalik Eminem, ajalugu, pikk, salapärane, vahel pahir, isepäine, kui tahab, siis viisakas.

Pille-Riin Lahesalu – Judo, hammastega raadio, meestemagnet, jooksmine, sinisilmne, südamlük, alati laulud suus, lahe, mõnus, ajab oma õigust taga, armastab lastega tegeleda, vahel tundlik, lõbus, hooliv, oskab sõpru valida, klubihunt

Merike Voss – ilusad silmad, google, jõuksivana, Tartu on südames, vähe vasakule, naerab end laua alla, inimene, keda saab täielikult usaldada, tõeline sõbranna, mälumängur, vanatüdruk, sureb koos oma kolme koera ja kahe kassiga, püüdlük, hoolas, andekas, suusasemu, „ma ei mängi enam teiega“, teeb paremini taustauuringut kui FBI

Merili Kask – üdini hea, ettevõtlik, musikaalne, energiline, protestija, vahel veidi udu, driftiäss Berlinksiga, Merili roolis, Berlingo kraavis, Viljandi Papa Pitsa „Metsamees“, minu inimene, kõik spordi teeb ära, torupill, maailma parim beatboxi artist „dum-dum-dum“, ihaldusväärne, sööks vist kogu aeg „Ma sõin jälle üle 3000 kcal“, šokolaad, surub rinnalt tanki ka ära, maanaine

õpetaja Silvia Mälksoo – meie teine ema, pisike, Lydia Koidula teisik, suure südamega, hooliv, Hiiumaa on südamelähedane, töökas, enamasti meie poolt, ÕS, prillid kogu aeg kadunud, eesti keel on ok, 3,4-Tuglas, balletiar-tist, Siiriga lahutamatud

9. klassiõpilaste iseloomustused

KADDI – tagasihoidlik, tugev, puutöö ekspert, karm, kuid samas ka lahke

KARLOS-REIN – klassi pesamuna, podiseja, humoorikas, karmi ütlemisega, vaidleja

KARMEN – tarkpea, väga aktiivne, andekas, lõbus, hea laulja, sportlane

VALERIA – sõbralik, naljakas, tore, sportlane, hea korvpallur, tugev iseloom

HELIIS – pisike naerupall, energiline, vaidleja, ilus, lahke, tantsumüürik

OWE – väga vaikne, sõbralik, hoiab omaette, kõige suurem poiss

GARLIS – muusik, DJ, rahu ise, tagasihoidlik

SAMANTHA – meikar, hea joonistaja, rõõmsameelne, hästi avatud ja jutukas

KAILI – tore, tark, sõbralik ja siiras, hea laulja ja võrkpallur, abivalmis

ENE - Klassijuhataja

ATS-RASMUS – pohhuist, klassi kloun, laisk, ei tea midagi

ELIS – kõige ausam tüdruk, klasihing, sõbralik, jutukas, omapärane

KRISTEN – uustulnuk, sõbralik, tore poiss

Kaunis kevad

Kevadilm kui kaunis lill
lõhnab tärkamise hõngust,
värviliseks muudab päeva
iga inimese rõõmuks.

Kõikjal on ka linnulaulu,
kuulata, kui kaunis see.
Askeldades sinna, tänna
Linnupere pesa teeb.

Kevad on üks tore aeg
päästab valla naeru.
Inimesed kurbust, muret
märkavad nüüd vaevu.

Ella Mari Mäger, IV klass

Kevad

Ajab ema õue meid.
Kevad armastab ju teid.
Väljas natuke lund on veel.
Kui seda näen, rõõmustab mu meel.
Kevadest paremat aastaaega pole.
Kevad pole ju ometi kole.
Kevadel on palju lilli
ja keegi kuskil mängib pilli.

Grete Mäger, IV klass

Kevad

Kevadel ärkamas looduse ilu,
ülal sinitaevas lõõritamas lind.

Toomingate öiesülem salus,
päike nii soojalt paitab mind.

Kuuled ööbikut, ei laljat ennast näe,
sirelite öites õnn sul annab käe.

Lisandra Bokmane, IV klass

Kevad käes

Täna särab taevas päike,
mullast sirgub lumikelluke väike.
Linnulaul teeb rõõmsaks meele,
kasemahl see kosutab keele.

Kuldnokk pessa oksa toob
ja neist perele kodu koob.
Ema aias askeldab,
isa peenrakaste meisterdab.

Mina hoovis rõõmsalt hõiskan,
kevad käes, ma seda mõistan.

Gloria Kuut, IV klass

Kevad

Talv pakib asjad reele,
et teha ruumi suland veele
ja külmunud jäälilled akna peal sulavad ära.
Saabub kevad soe ja särav.

Päikesekiir pilgutab silma,
mis toob kaasa sooja ilma ja tilkuvad räästad.

Lumikellukesed tärkavad
ja lapsed märkavad,
et saabuski kevad.

Luca Luisk, IV klass

Kevad

Linnud siristavad juba,
päikesekiiri täis on tuba.
Meel on elevil ja ootel,
väljas lumikellukesi loetlen.

Nüüd ma suurest rõõmust õhkan,
ninna tõmban kevadlõhna.
Küll on ikka tore see,
et talvele järgneb kevade!

Madleen Saar, IV klass

Vaata lähemalt
kodulehe galeriist!

Kadakas 48

Abja Gümnaasiumi ajaleht
Ajalehe toimetus

Jako Kalda, Merike Voss, Merili Kask, Merili Marksalu, Silvia Mälksoo
Tehniline toimetaja
Keijo Koort